

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Ing. S. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. L. S., advokátom so sídlom v B., proti odporcovi **Ing. J. K.**, bývajúcemu v P., **o obnovu konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 10 C 108/2008, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. februára 2009 sp.zn. 14 Co 513/2008 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. februára 2009 sp.zn. 14 Co 513/2008 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 20. augusta 2008 č.k. 10 C 108/2008-95, ktorým nepriznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov. Potvrdzujúce uznesenie odôvodnil ustanovením § 138 O.s.p. a § 229 ods. 1, 2 O.s.p., keď pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť súčasne splnené dve základné podmienky, odôvodnené pomery účastníka a skutočnosť, že vo veci samej nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Navrhovateľka sa domáha obnovy konania vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom, v ktorých konaniach nie je obnova konania prípustná. Nebola tým splnená zákonná podmienka na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, pričom odvolací súd neskúmal majetkové pomery navrhovateľky odôvodňujúce oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podala dovolanie navrhovateľka. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 237 písm.f/ O.s.p., pričom odňatie možnosti konať pred súdom videla v tom, že súd nevenoval dostatočnú pozornosť jej majetkovým pomerom a vo veci zaujal iný názor, že v danej veci ide o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení a tiež, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm.g/ O.s.p. Žiadala uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolanie smeruje proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu, preto prípustnosť dovolania nie je možné vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných

vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd existenciu niektorej z vyššie uvedených vád však v konaní nezistil.

Dovolateľka v dovolaní vytýkala odvolaciemu súdu, že pri rozhodovaní dospel k nesprávnemu právnemu názoru najmä v otázke posúdenia zrejmej bezúspešnosti uplatňovaného práva a teda nesprávne posúdil splnenie podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, čo viedlo k odňatiu možnosti pred súdom konať. Uvedené tvrdenia nenapĺňajú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 237 písm.f/ O.s.p. Pod odňatím možnosti pred súdom konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ale by nezakladali prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil

(ne)správne právne závery, prichádzalo by do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo).

Pokiaľ dovolateľka namietala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), dovolací súd poznamenáva, že za predpokladu, že by konanie takouto vadou bolo skutočne postihnuté, bolo by možné k nej prihladiť len v prípade, že by dovolanie bolo prípustné.

Dovolateľka namietala, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou podľa § 237 písm.g/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Túto vadu dovolateľka zdôvodňuje len tým, že po poučení o opravnom prostriedku je síce uvedené meno sudcu a jeho funkcia, čo však nekorešponduje so záhlavím dovolaním napadnutého rozhodnutia. Dovolateľka neuvádza žiadne také okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit', že konanie je skutočne označenou vadou postihnuté a ani z obsahu spisu takýto záver nemožno vyvodit'. K tvrdeniu dovolateľky, dovolací súd poznamenáva, že písomné vyhotovenie uznesenia odvolacieho súdu spĺňa požiadavky ustanovenia § 169 O.s.p., keď písomné vyhotovenie uznesenia okrem zákonom požadovaných údajov, obsahuje označenie súdu, ktorý ho vydal.

Pretože dovolanie navrhovateľky smeruje proti uzneseniu krajského súdu, proti ktorému nemožno prípustnosť dovolania vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a vady podľa § 237 O.s.p. neboli zistené, bolo potrebné tento opravný prostriedok podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietnuť.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože odporcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júla 2009

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

JUDr. Eva Sakálová, v.r.

predsedníčka senátu

